

הלכות פקדון סימן רצא סעיף א-ג [שבוע א]

הקדמה להלכות שומרים

פרשת משפטים פרק כב ט-טו [1]

טור סימן רצא א' [2-3] Optional ב"י שם

גמ' ב"מ פא: שמור לי ואמר עד הלוהו על [4]

Optional היכא דמוכחא מלתא דלשמירה נתכוון ולא אמר שמור לי מחנ"א שומרים א' [5]

שו"ע חושן משפט סימן רצא סעיף א וסעיף ב' עד מי שהלך בדרך ב [6-7]

Optional פתחי תשובה שם א' [6]

Optional קצות ס"ק ג' [10]

Optional שו"ת הרא"ש כלל צ"ד סימן ד' [11]

שלחן ערוך שם סעיף ב' מי שהלך בדרך עד סוף סעיף ב' [7-8]

סעיף ג' [8-9]

Optional פתחי תשובה שם ב' [8]

SECRET

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

רצא (ה) בי יתן. אינה למידק מנה ליה לרעוה הא דכחז ונס
משמעו וכו' בין בשומר מנה בין בשומר סכר ודילגא
קרא לא חסא אלא לאשמועינן סדא. ונראה דלפי דבריו פירק השואל
אמר דפרשה שנייה בשומר סכר שכן
ראשונה בשומר סכר שכן משלם
משלומי כפל בטוען טענה גג
ומהדריק אפילו הכי קרנא בלא
טענה עדיפא מכפילא נשבעה
ובפרק המפקיד קאמרין דרבי יוחנן
ורי אלעזר ליה ליהוה הכי קרנא
ולדידהו קסה מנה לן דראשונה
בשומר מנה ושנייה בשומר סכר
איפוך אלא ובספר הסופסות לשם (דף
מ"א: ד"ה קרנא דרבינו שמואל
פירש מדכחז בראשונה כסף או כלים
דרגילות הוא לשמור מנה דליכא
בהו טרחה ובשנייה כחוב נהמה
דאיכא טרחה ורגילות לשמור נשכר.
והשאל לקוביא דרש פירק השואל
דנפקא לן הכי מדקרינא ערסא ולא
מדכחז בראשונה כסף וכלים ובשנייה
נשמה בעל כרחך דליה לה פירוקא
אחרונה אלא דשניה וכתב בראשונה
כסף וכלים וכו' וקבילא ליה לרבינו
דלחך סוגיא דרין לומר דבראשונה
משמעו דלף על פי שאין בהם כל
כן טורח וכו' אפילו הכי פטור
ובשנייה משמעו חף על פי שיש
בהם טורח וכו' אפילו הכי חייב.
והשאל נישא דכחז רבינו לכן פירט
בה כסף או כלים וכו' אינה דרבי
יוחנן ורי אלעזר בפרק המפקיד
וכחז גס משמעו אינה דקוביא
דרש פירק השואל:

הלכות פקדון

סימן רצא

פרטי רחמי דיינים המבוארים בזה הסימן

(א) כמה חייב כל אחד ואחד מהשומרים ומהם הוא פטור:
(ב) איזה לשון יאמר השומר הנם לשיחתיב בשמירת הפקדון:
(ג) אמר לחבירו חולץ עמך ממעלים אלו אילו היתם כאן על החמור
והיתם שם ונאבדו: (ד) בקש מחבירו שיתן לו רשות להכניס
בהמור או פירוטו לחצירו ונתן לו רשות: (ה) נתן לו לשומר דבר
זהב ואמר לו הוזהר בו של כסף הוא ופסע בו ונאבד: (ו) מאימתי
השומר חייב בשמירת הדבר שהופקד אצלו: (ז) אם פסע בדבר ולא
שומר כראוי ולבטוח נאבד באונס: (ח) שאל המפקיד פקדונו ואמר
הנפקד איני יודע אנה הנתחיו: (ט) באו עליו גנבים וגנבו הפקדון
ואילו צווח היה באים בני אדם להציל ולא צווח או לא בקש אנשים
שיצורוהו: (י) פסע השומר ולא שמר בהמור כראוי ויצאה לאגם
ומת או טרפה זאב או נגבה משם: (יא) נגבה גנב מן האגם ומתה
בבית הגנב: (יב) העלה הבתמה לראש חתר ונפלה ומתה או מתה
שם בדרכה: (יג) עלתה מאליה לראש חתר ונפלה ומתה: (יד) הניח
הבתמה ונכנס לעיר ובה ארי ודדסה או זאב וטרפה: (טו) כל דבר
(ש) צריך לשמור בדרך השומרים וכיצד דרך שמירת כל דבר ודבר:
(יז) שומר שהניח הפקדון במקום שאינו ראוי לו ונאנס משם:
(יח) הניח הפקדון עם שלו במקום שהיה צריך לקמן בסיון זה (ס"ו):
(יט) לשונות של כסף והובא ואבנים טובות חייבן היא שמירתן:
(כ) כספים בזמן הזה חייבן היא שמירתן: (כא) אם התנה הנפקד על
מנה שלא אשמוס אלא בענין כן: (כב) צדד חמעות בסדיו
והפשיילן לאחריו ונגנבו או אבדו: (כג) מסר הנפקד הפקדון ביד בנו
רבותו הגדולים או ביד אשתו ונגנב או נאבד: (כד) או שלא שמרדו כראוי
ונגנב או אבד: (כה) מסר הנפקד הפקדון ביד בנו וכתב הקטנים או
ביד עבדו או ביד אדם אחר ונגנב או אבד: (כו) שומר הנם שמסר
לשומר שכו ונאנס: (כז) מסר הפקדון לאדם ולא הוריעה שהוא
פקדון ונאבד: (כח) אמר לשלוחו הטל כשות לשכר והלך חטיל משל
פקדון: (כט) אם חתנה שומר הנם שיחתייב באונסים: (כס) אם
בשעה שקבל עליו הנפקד לשמור היה המפקד עושה לו שום מלאכה:
(כז) אם בשעת אכידה היה המפקד עושה לו שום מלאכה:

(ה) **א בי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור וכו' פרישה ראשונה נאמרה**
בשומר חנם ופטור בה בגביה ואבדה ואין צריך לומר באונסין הגדולים מהן כגון
שבורה ומתה ולא חייב בה אלא אם כן פסע בשמירתו ונגנבו או נאבדו בפשיעתו
לכך פרט בה כסף או כלים שדרך לשמור בהנכם לפי שאין טורח בשמירתן
שנגנבה הימנו (סו ז) ונקרע בעל הדת אל האלהים ואוקימנא לנשבעה ששבעה שלא שלם זה יד ואלתיה (סס ט) כי יתן איש אל רעהו מנור או צד

פרישה

רצא (ה) בי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור וכו' פרישה ראשונה נאמרה
בשומר חנם ופטור בה בגביה ואבדה ואין צריך לומר באונסין הגדולים מהן כגון
שבורה ומתה ולא חייב בה אלא אם כן פסע בשמירתו ונגנבו או נאבדו בפשיעתו
לכך פרט בה כסף או כלים שדרך לשמור בהנכם לפי שאין טורח בשמירתן
שנגנבה הימנו (סו ז) ונקרע בעל הדת אל האלהים ואוקימנא לנשבעה ששבעה שלא שלם זה יד ואלתיה (סס ט) כי יתן איש אל רעהו מנור או צד

פרישה

רצא (ה) בי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור וכו' פרישה ראשונה נאמרה
בשומר חנם ופטור בה בגביה ואבדה ואין צריך לומר באונסין הגדולים מהן כגון
שבורה ומתה ולא חייב בה אלא אם כן פסע בשמירתו ונגנבו או נאבדו בפשיעתו
לכך פרט בה כסף או כלים שדרך לשמור בהנכם לפי שאין טורח בשמירתן
שנגנבה הימנו (סו ז) ונקרע בעל הדת אל האלהים ואוקימנא לנשבעה ששבעה שלא שלם זה יד ואלתיה (סס ט) כי יתן איש אל רעהו מנור או צד

פרישה

רצא (ה) בי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור וכו' פרישה ראשונה נאמרה
בשומר חנם ופטור בה בגביה ואבדה ואין צריך לומר באונסין הגדולים מהן כגון
שבורה ומתה ולא חייב בה אלא אם כן פסע בשמירתו ונגנבו או נאבדו בפשיעתו
לכך פרט בה כסף או כלים שדרך לשמור בהנכם לפי שאין טורח בשמירתן
שנגנבה הימנו (סו ז) ונקרע בעל הדת אל האלהים ואוקימנא לנשבעה ששבעה שלא שלם זה יד ואלתיה (סס ט) כי יתן איש אל רעהו מנור או צד

הגהות והערות

רצא (א) גוסף ע"פ הגמרא. ועין הגהות והערות אות ג. ב. בפרישה
כתיב ב' העניק כן לשון רש"י, ויל' ג' פרשיות הן מוכחות בפי משפטים
בראשונה כתיב כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור ובה פטור על הגביה
כתיב וגו' מבית האיש שטוען שגובה ממנו ונקרע בעל הבית אל האלקים
ואוקימנא לשבועה שנשבע שלא שלח בה יד, ואחריה כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה ובה חייב על הגביה ופטור על האונסין בשבועה דקריה ומת או

או שה וזה חייב על הגניבה ופסוק על האונסין בעצמה דלמדי (שם) ור"י ומה או נשכר או נשבע שבעה ה' תהיה ולא גזר יגב יעלם ושלשים (שם יג) וכי ישאל וישיב זה את האונסין כשאלן בעליו עמו ופטר בעצמו. וכתב הרמב"ן בפירושו המורה כי יתן אש אל רעהו כסף או כלים לשומר פסדה ו

נאמרה בשומר חנם ולסיק פטר בו את הגניבה כפי קבלת רעיונו וזכר קחם כמכור מפני שדרך שומרי כסף או כלים לשמור נחמם והפסדה השניה ששומר שכן הזכירה חמור או שור או שה לא נהנה ודרך הבהמות לתת אותם מיד הרועים לשומר וירעו (אוחה) [אוחם] נשכר: ומ"ש רבינו גבי שואל דאינו פסוד מלא אם כן פתח מחמת מלאכה. מנחם נשכר נשאל (כ"ט) ד: (ט"ז): ומ"ש עוד רמז דדין רבינו דחינו שוכר בהמה או בל"ם וכו'. נפרשם משפטים על ספקו אם שוכר הוא נא נשכר (שמות כ"ה) פירש רש"י אם השור אינו שואל אלא שוכר נא נשכר ליד השוכר הנה ולא נשאלה ואין כל האלה שלו שוכר על ידי שוכר נשחמם ואין לו משפט שואל להחזיר באונסין ולא פירש מה דיו או בשומר חנם או בשומר שכן למיך נחלקו בו הכמי ישראל שוכר כינז משלם רבי מאיר אומר בשומר חנם רבי יהודה אומר בשומר שכן עכ"ל. והמחלוקת הנה הוא שני בפרק הסופלים (כ"ט ג) ובפרק

ובגם משמיענו שאף על פי שאין כל כך טורח בשמירתו ובקל יכול לשמורם שלא יגביו אפילו הכי פטור. ופרשה שניה בשומר שוכר ופטר בה אונסין בגזן שבורה ומתה וחייב בה גניבה ואבדה ואין צריך לומר פשיעה ולכך פטר בה חמור או שור או שה לפי שיש טורח בשמירתו ואין דרך לשמור בהנחם ובגם משמיענו אף על פי שיש טורח בשמירתו ואי אפשר לשמורם שלא יגביו אלא בטורח הן אפילו הכי חייב עליהם אבל לענין הדין אין חילוק בין כסף או כלים לבהמה לא שוא בשומר חנם לא שוא בשומר שוכר. ופרשה שלישית נאמרה בשואל וחייב בה אפילו אונסין ואינו פטור אלא אם כן מתה מחמת מלאכתו. עוד רמז דדין רבינו דחינו שוכר בהמה או כלים לעשות בהן מלאכתו דכתיב (ואם) [אם] שוכר הוא בא בשכרו ולא פירש דינו ונחלקו בו החכמים דאיכא מאן דאמר דינו כשומר חנם ואיכא מאן דאמר דינו כשומר שוכר והכי קרימא לן. והגבי מפרש אותם בסדר חיובם שומר חנם ושומר שוכר הן ושואל ואקדים שוכר לשואל מפני שדינו כשומר שוכר: (ג) ב שומר חנם הוא שהפקיד אצלו כסף או כלים או בהמה או כל דבר לשמור ודוא מקבל עליו לשמור או אפילו אינו מקבל עליו לשמור אלא אמר לו הנה לפני הוא שומר חנם

ואינו פטור על הגניבה ופסוק על האונסין בעצמה דלמדי (שם) ור"י ומה או נשכר או נשבע שבעה ה' תהיה ולא גזר יגב יעלם ושלשים (שם יג) וכי ישאל וישיב זה את האונסין כשאלן בעליו עמו ופטר בעצמו. וכתב הרמב"ן בפירושו המורה כי יתן אש אל רעהו כסף או כלים לשומר פסדה ו

שומר חנם ואין צריך לומר מקבלו עליו לשמור. ולא קשה דכיון לוי למימר אפילו היכל דלא אמר כלום אלא שמשכו לרשותו הוי שומר חנם דכיון דכתב נקמון (כ"ט) דלשכמ"ס אינו חייב אם נשק אלא אם כן משך אם כן להר"ש ור"י דמחזיק בשומר חנם לפני אף על גב דלא משך כל שכן נמשך אף על גב דלא אמר כלום:

האומנים (שם ט) וידוע דהלכה כרבי יהודה ה' (ג) ב שומר חנם הוא שהפקיד אצלו כסף או כלים או בהמה או כל דבר לשמור ודוא מקבל עליו לשמור או אפילו אינו מקבל עליו לשמור אלא אמר לו הנה לפני הוא שומר חנם. משנה סוף פרק האומנים (שם) שומר לי ואמר לו הנה

ואינו פטור על הגניבה ופסוק על האונסין בעצמה דלמדי (שם) ור"י ומה או נשכר או נשבע שבעה ה' תהיה ולא גזר יגב יעלם ושלשים (שם יג) וכי ישאל וישיב זה את האונסין כשאלן בעליו עמו ופטר בעצמו. וכתב הרמב"ן בפירושו המורה כי יתן אש אל רעהו כסף או כלים לשומר פסדה ו

ומ"ש רבינו בפסוק ו"ל עוד רמז דדין רבינו ברי. לא דווקא קלמר דין רבינו דהרי אין לו דין בעליו ודמסקין (נשאלה מ"ש) נשמה ד' שומרין דמל מקום ד' מיה שומרים הן כלל דייט של שמיט שוין (ו) אלא למי שנכח כל אחד פניו עמו קרי להו רבינו וזהו שדיין וכתב רמז לדין רבינו כי ולא כתב דין רבינו וק"ל וגם י"ל שקורין דין רבינו מפני שהיה חלוקה בעצמה משפט נקרה גם כן טענה בעל דייט כי (ח) ועל דרך זו קוראו גם כן כלל דין רבינו: ואין צריך לומר באונסין הדדיים בהן בגזן שבורה ובמתה. הוצרך רבינו לכתוב זה דלא חימה לזכרה כיון שאלהם מה לא שמה אם כן חימה חלה לשומר גרם גם ליה למיחש דמנע מחמת זה לשמור כיון דלא שכיח הוא קמ"ל. ואמר כך בשומר שוכר כפד רבינו ואין צריך לומר פשיעה כ"ל דלא חימה מה שחימה המורה לגניבה היינו כשנגב נשמינה לכן כתב דזה אין צריך לומר: דבתיב (ואם) [אם] שוכר הוא ברי. טעם המשפטים. ופירש רש"י אם שוכר אינו שואל אלא שוכר הוא נא נשכר ליד השוכר הנה ולא נשאלה ואין כל האלה שלו שוכר על ידי שוכר נשחמם ואין לו משפט שואל להחזיר באונסין: ונחלקו בו החכמים דאיכא מאן דאמר כן ואיכא מ"ד.

דרישה (ג) אלא אמר הנה לפני הוא שומר חנם. וכתב גמרי יוסף פרק האומנים ד"ל וא"ת ובמה נשתכר לו לשמור דבדכור לא נחייב עד דמשך הגזנות וחגיגות: (ח) ראה פרישה מבתי סימן א ס"ב ד"ה בארם ננדפס ויגיהם שלשה: (ז) ראה פרישה מבתי סימן א ס"ב ד"ה בארם ננדפס במהדרותיו בתריס סוף כרך א: (ט) ר"ל דיש ב' דיעות בגמרא איך הגיטא בפלוגתא זו:

הלכות שומרים

סימן א

אין השומר מתחייב עד שיפקיד אליו ויאמר שמור לי זה. והכי
אימא במכילתא ו"ל לשמור רש"א עד שיפקיד אליו ויאמר שמור
לי אבל אי א"ל עיניך זו פטור ע"כ. מוכח מהכא דאין השומר
מתחייב בקום ואפילו כי מסר בידו עד שיאמר שמור לי זה וכ"כ
החוס' בס"פ הנוטל. והרמב"ן בספר המלחמות כתב כמו כן
דשמעי' מהא שאם א"ל תפוס לי כלי זה וכיוצא בלשון הזה פטור
שאין השומר מתחייב עד שיאמר שמור לי, אבל מפקיד סתם ודאי
פטור דהאין יתחייב והלא לא אמ"ל לשמור ומרגלל בפומיהו
דרכן דשמור לי קא אמרי עכ"ד. אבל נריך להדין א"כ מאי

מדמי מלמודא בפרק האומנין דף ע"א פלוגמא דרבי ותנאים
בנוסח שורף לבעיין דא"ל שמור לי וא"ל הנה נתת לי זה עד
כאן לא אמר רבי הנה נתת לי זה אלא בקומא שלא א"ל המפקיד שמור לי
אבל הכא דא"ל צהדיא שמור לי כי א"ל הנה נתת לי זה
לדבריו הוי. וכ"ת דרבי כללא קא בייל ואמר איש חייב עד שיקבל
עליו לשמור דמשמע דרבי שהשומר גס כן נריך שיקבל עליו
בפירוש לשמור סוף סוף עדין קשה דהלא החוס' סגרי לה
דהלכתא כחכמים דבנוס שורף חייב ואפילו שהעלים לא אמרו
— ליה שמור לי זה ואלו הכא בפר' הנוטל תפסו במושלם הדרשא
דמכילתא:

אשר על כן נר' לע"ד לומר דכל היכא דמוכחא מלחא
דלשמירה נחכוון המפקיד תעס"י שלא הזכיר לו שמירה אלא
שא"ל תפוס זה בידך עד שאבא ממקום פלוני הרי זה כאלו אמר
לו שמור לי זה מכיון ששמירתו על הנפקד הוא דאם הוא לא
ישמרנו מי ישמרנו וכמו שכת' הרש"ש בנשאר' המנוטלים. והכי
אמרו לה בירוש' בס"ב דשבעות האי דרשא דלשמור ולא לאבד
לשמור ולא ליטן בנחנה אמר ר"י והוא שאמר ליטן מתנה לכל
מי שירצ' אבל אמר לפלוני מכיון ששמירתו עליו כמי שהוא עליו.
ומ"ש הרמב"ן ו"ל דאי א"ל תפוס כלי זה דלא נעשה שומר היינו
בדלא אמר לו אלא לשון זה בלחוד ולא אמר לו עד שאלך למקום
פלוני דכה"ג אין משמעו שמשך בידו לשמירה אלא תפוס ומיד
אני חוזר ולוקחו מידך קאמר ליה ומה שמסר בידו לא היה אלא
כדי להסתכל במקום אחר שהיה נריך ולא להמיתו בידו לשמור
דכה אפילו אם ישארו בידו לא נעשה שומר מכיון דכשצאו לידו
לא היה אדעתא דשמירה, והוי כאלוהי שכתב הרשב"א ו"ל דאם
מסר ראובן יודי ביד שמעון כדי שיחזיק בהם לקטן דאי לא היה
הקטן שם לא נעשה שמעון שומר דמתחלה לא מסר בידו אלא
כדי שיחזיק בהם לקטן ולא לשמירה:

מכאן
בבית דין
המיוחד
לדון
בדבר
הזה

姓名: 李强
 性别: 男
 年龄: 35
 职业: 教师
 住址: 北京市朝阳区

198, 62.5

שלחו ערוך השלם <מהדורת פריעדמאן> - כה חוי"מ ט (רצא - שנת) קארן, יוסף בן אפרים עמוד מס 22הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

[illegible]

9

הוא אמר בדרך כו'. עין פרישה ו
לחפילו ח"ל בסוק הנח סמם, ולא ח"ל
לכוננו היטה הנח וגמור לך, ודוקא בשם
דבוקה ודאי בשאמר לו הנח זה על הממ

וְיָיִשׁוּרָם כִּיֹּן דַעַבֵּל הַמַּנְעִילִים יִשְׁאָר
 וְיִשְׁתָּה, וְיִמָּס מוֹרָס דִּישׁ מוֹלֵקִין וְגַם
 בְּעִיר שׁוֹמֵן נִמְשָׁךְ אֲחֵרִין, גַּם בְּדִמָּה
 וְשִׁפְיָה גִידִין כִּיֹּל וְהִלְרִיךְ עָ"שׁ, וְשֵׁם
 בְּתַבְעִית דְּלֵה מֵלֵאחִי מוֹלֵק בִּזְמָן* בְּתַבְעִית
 לֹא לְהוֹלִיךְ דְּזָרֵךְ וְהַמַּסְקִיד יִשְׁאָר פֶּה,
 כִּי אֵם בְּאֵרֵל הִנֵּה קָסָם בְּזִיק
 וְנִשְׁאָרִים שְׁנֵיהֶם בְּאֵן, וּמוֹעֵם
 שְׂכַחְתָּהוּ, וְאֵךְ שְׂכַחְתָּהוּ הִרְאֵה
 הַמִּבְטָח בְּצִוְיֵיהֶם אִתָּה דִין [וְנִסְתָּר] [שֵׁם]

הערה: חתני ג'רלד וסטיב
והוא דלא אמרו קן אלף
הנפקד שהוא מקום
המחנה "ט", הומתי בדרשה
לחי לרקק ולומר דוקא ציח
הנפקד ומשם הוא מקום המחנה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת
 הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה
 כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל הַזֶּה

במקום המשתמר ייחזל בדרך וכינא צו
ידאי קבל עליו שמירה יו"ש חולקין וסבירא
לכו דאפילו במקום שאינו משתמר לא היו
סומר מוס עד שיאמר הנה לפני.

ב. *בקש מחבירו שיתן לו רשות להכניס
בזממו או פירותיו ^(מ)לחצירו ונתן לו
ישות ולא פירש ^ללו כלום בשמירתו

[illegible]

במקום ששנינו שם קצרה טפי דלפלו סומד חנם לא הוי רשומה ודומה לביט ויום פטור בחיוב דלמי ליה מעלמא חס המעור יהיה פטור קמ"א* ע"ש וז"ל:

ד'ת [ספר ג-ד] כס רצו ד'ת
 פ' הדין [שם פרק האומנין] ושם פ'א
 שכתב גם עין פירוש ורמבם אומנין
 ש פרק האומנין [שם]: ספר ג' ד'
 יחזירו בו. דוקא בחלה, אבל אם
 הכנס עמי לצית בעל הטוב נכנסות,

סממא דהנחלא קבל עליה צעירי
 געוירטא* אטלול לרבי וברך מזו עירא בן
 הוא צעירא אצריי סמך אור צעיר
 הספד נשם מיה יי בן אטלול ורוב נשם
 יי רביא, וכן עיקר. ותי"ל במשנה
 הכה"מ וכל צד יי ב' דין צעיר
 נשעין בן וכו צעיר הנסקד כר, אין
 חלק ע"ו, אלס מיראנו כמ"ס ספ"ח
 ע"ט, ואם דברי הכמ"ע ס"ק ה' י
 לערס בן, ודוק. עין במשנה מחס
 פורים ס"י ז"ל ונשיא

חייך, ירי נס הנשים מ'ג מוקי מן
באדו האלף

ולא בא למטע בלמוד ליה פניחם על
לחמיהם, וה"ל דגם כזה דקניחם על
לחמיהם

নামঃ

מעיקף ג' ת. שם [במרחק] מעיקף ד'. חס
חילן ע"ה.

[illegible]

Abstract—The purpose of this study was to determine the effect of a 10-week training program on the heart rate (HR) and heart rate reserve (HRR) of sedentary middle-aged men. The subjects were 15 men, 40 to 50 years old, who had been sedentary for at least 10 years. They were randomly assigned to a 10-week training program or a control group. The training program consisted of 30 minutes of aerobic exercise, 3 times per week, at 70% of the maximum HR. The control group did not exercise. The HR and HRR were measured at rest and during maximal exercise at the beginning and at the end of the 10-week period. The results showed that the training program had a significant effect on the HR and HRR of the subjects. The HR at rest decreased from 72 to 68 beats per minute, and the HRR increased from 28 to 32 beats per minute. The HR at maximal exercise decreased from 178 to 172 beats per minute, and the HRR increased from 106 to 110 beats per minute. The results suggest that a 10-week training program can improve the cardiovascular fitness of sedentary middle-aged men.

רצ"ק דף ה' ריש חולקין ברי' כן השיב עליו צדי"א נספיק גירין דהא אמרין
 שם נפ"א בין להפיק עד כאן לא קאמר רבין ברי' והוא נהראיש המובא
 בסוגר נספיק ד' וראה ב"ק פ"ה ס"י ג'א ספק מרבין ומשע העשה לקולא
 ה' מ"ט לא קי"ל כו"ש שם עד כאן לא קאמר רבי כו', דהא ספק לקולא ויכול ענין
 מ"ט (ברבין) שם. ועוד, דלף לפי מה שמחלק בגמ' שם לרבי הוא נענין אחר בין
 בקש כו'. ענין יום שבת ש"ג וסוף סימן ש"ח (נספיק דין) (ליקרו) ב"קש ברי'
 (ב"ק פ"ה ס"י ג'א ד"ה דוקא ברי' וכו'ה בירושלמי שם ופ"ה דין) רב יודנה בשם
 מרין צביה שהוא אומר לו הכנס ואני, משמרו, הכל מודין בשעה שאומר לו הניסיהו
 פ"ה, וסוף חנון ענין (ב"ק ג"ט ע"ב) התנאים בתוך שעה חזירו שלא נרשמו ש',
 לקום משום דלפ"י לא היה סוף הגמ' שם לימא מן מחזיר דלא ברבי כו', אבל
 ודאירושלמי הולך לומר כיוון משום הקטועה דלא ברבי, ע"כ (ע"ב) (ליקרו)
 ע"כ ד"ה ושמאלו ויחל"ש (שם פ"ה ס"י ג'א שפוקס וספוקס מרבין ודוקא ענין
 ומשום דמ"ל בחיזון הראשון דמש' ב"ק מ"ו ב' ד"ה לו דילמא כו', ולפ"י ג"מ כאן
 ונשכרו בדתא, וצ"ב הגהה אשר"י שם נפ"י ד' ד"ה אמלן וכן דעת הראש"ש והגהה
 (ע"ב):

באר תימנ

אבל בדרך. וז"ל הסת"ם (ס"ח) עין פ
ז"ל בסוף חזק קטן דל"ה ה"ל דין ש"ה פ
וא"ש"ם ערך האונקין: עיקר ג' ה' לח
ע"כ"ב בראש, תחת דמולת קבל ע"ה
ה"ה"ה ז"ק מ"ק הסדר מ"ה, וכן עיקר.
בין הנפד ב', ש"ה חלק ע"י חל"ה ב"ה
חזק ע"ה מ" (ז"ב) ע"ה

יִיבְעֵן עִם שְׂדֵשֶׁת מִיר דֶּאָךְ נִישֶׁט
ק שְׂבִיתוֹ מִזֵּן לֹדֶה לִגְמוּל חֶסֶד בֹּהֶה
יִזְק כָּלִל, מִשְׁאֵל לְשׁוֹמֵר שְׂעָכִים צִיר
פִּנִי, וּאִפִּילוֹ כְּאִמֶּר הֵנוּ סְחָמָא בְּבִיתָהּ
שְׂטוֹת דְּבִיר תְּרִיאָשׁ וְהִנָּחָה פְּיוּטִים אִרְ
נִחַ, רִי"ל דַּעֲזוּ הֵיתָה שִׁנְיָתָהּ שֶׁם וְיִ
וְהִיא מִנְפֶּקֶר אֲצִלֵּה עַד שֶׁתָּה הֶחָתוּמָה
יִדְוֹדֶה לִי שְׁלֵא וְשִׁאֲרָה פִּנִי רָק יִשְׁרֹבִי
נִפְקֵד לְשׁוֹן אֲקַבְּלֹה שְׁבִלְשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶה
וְנִמָּה שֶׁשֶּׁנֶּן דְּבַמָּה שֶׁאֲמֵר הֵלֵא לֹא
שִׁמְעָה וְנִחֵי כָּלִל אֵלֶּה סְטֻמִּי מִיֵּל, עֲ
יִתָּה וְעִתָּה לְבָשֶׁן, חִיָּה לֵל לִזְמֵר בְּשִׁ
יִתָּה אֲמֵר לְבָשֶׁן זֶה אֲקַבְּלֹה וְלֹא יִגִּיעַ
יִמֶּךְ רִנָּג ס"ק ט"ז כ"ו. וְשֶׁם בִּכּוֹת חִי

[illegible]

באר היטם (קצין) שכתב אכל את
 יצחק חמשטן (משורר) קצין שכתב
 הוא. רבליך רבוצי לא קפרי
 בבית דאליך רבית קפרי איגני
 קצין ואי אפשר לומר דרוב וגטור
 מר כ"ו. ועין בתשובה וזכרן
 טען הנסקד כי כעת שביקשו ממנו
 ויחזרו וירד אין איזה ניט אויף
 ח שאינו מקבל עליך דין שומרי כלל
 דיא שיהיה על ארצן שלא יגיע לו
 דיא הוי שומר חנם דלא ברע מתנה
 שם באה בין ה"ל ברור דאפילו לפי
 מחכירו להכניס דבר לביתו ואל
 מר לו שרואים להשליש אצלו העין
 הוא לא ישמרו מי ישמרו אחרי
 אמר מר, וגם בלא"ה אפילו לדברי
 יצחק לפנר אר הנח סתם. ונשם באה
 לו משכונות, זה הכל, דלשון זה לא
 עלה על דעתו שיגוב מעט, דאם
 שאר לשון מלשונות התנאי, ואפילו
 י"ט (חיש דף כ"ן) כ"ו, ועין כשרין
 תנאי, הוי ודאי שומר חנם וחייב

דזשן מושעמט רעא הילכות פקדון

512 1122

סעיף ג' ו' אינו חייב בשמירתן ב"ל. דמסק כר"ק והרמ"ם
והמנהגים בענינים אחרים דמסק דלשם לסיבות דהמפקד
מזהמנו דהמפקד וכו' סתמתי למי זה ובסידור וכו' בענין (סעיף ו')
סעיף ד' ו' אבל אם המפקד בידים מושגם ב"ל דל"ל מלי היה ק"י
גביה דלמסדיו. ודוקא בענין המפקד
שדמר וזה המפקד אבל אם אינו יכול
שמירתן ב"ל.

לצדק, איזו צדק צעלט ל' אל זכר
אזילן הספידו צדיק. וכן מוכח מנ"ס
העור במעין ז' נשיה ייח' ועין
פרשה (נשיה זין) שיעקב ד' חז
זכרונותיו המעלים משפיריה, חז
בצדק מילא. כיון דמסלקו הצעלים
משפיריה, נאלץ דמול עלי לזמור
מאחר דקצב עלי לזמור. וישר דאי
לא נמסלקו הצעלים משפיריה חלל הוא
סומרין קצב עמו בתחילת השפירה.
היל שפירה צעלים דפערז הנפיק
וכמו וכתבו הסור והמחבר צדק פיון
ז' (סור שפיק ב"ס ומחבר שפיק ב"ח):

2000
 2001

ה' ט"ש מי שאומר שהשומר הזה מיד בשמקבל עליו לשמור או שאמר והנה לפני ה' ובסתלקו הבעלים משמירה חייב עליו אם שמע את על פי ה' ויזכור ויפקדון (ו) עוד פסק (ז) מהר"ק סוגר קרא על ג' ד"ה (ח) עוד פסק ו' בס"ד במס' פס' פס' ד"ה כן וסוף פס' ד"ה סי' ס"ד.

ו' ע"ה: סוף ה' יב ובסתלקו הבעלים כד' עין נכס"ע ס"ק ה', על ובמ"ס הסוד והמזכר סוף סימן זה א' דמי לסוף סימן זה, ודוק וז"ע*. גם לקמן סימן שמ"ו סוף ד' לא נזכר, ק, ע"ה:

N° 763
N° 764

(ט) אינו חייב בשמירתן כ"ל ב"ר. ויש מולקין לחייב בזהם דמאי
 לה מיהו המבואר גמור (ועיי' ד"ן) ושאר פוסקים, וגם הר"ם מביא
 כדברם לקמן קוף סימן ע"א (ספיק' ח'). וז"ע על הר"ם ויחזר על העיר
 שובן למה חסם חלקו, וכן פסק מהרש"ל (ביש"ש) פ"ה דצ"ק סי' ו'
 דחייב, וגם בזהם דמעתמא בעיה היא
 ולא אפשרתא וזי חסם לא מפקין

ד' "אפילו משקבל בשל
שווי החפץ שקבל עלי
לשמור דינו זהב ואמר
הוא ופשע בו ונאבד
בסוף שיאמר לו לא קק
דינו של בסוף וכן כל
הפסידו בידים משלם
קבל ספרים מראובן להו
במכס ואומר שראובן פ
מכס מספרים וכלא ק
השמירה כי אין רלוו
עם ספ

ל"ב. מיסו י"ל דשא הכא דפין שאמר
מחילה על כפך הו"ל אינו נאמן
אח"כ נבטעוהו. ולפ"י היכא דמסקידו
קסס והמפקד חומר שמה מחסב הו"ל
והמסקיד חומר דלא וכן הו"ל, (שבע ומוטל
י"י. לא ידענא מנ"ל הכא,

ה' (ט"ש) מי שואמר שיש
לפניו (ח"כ) ונמסלקו הבער
ציונים ומקדוד (ו) עור ספק י"י. (ז) ספק
פ"ח ס"י פ"א.

לכ"ע: ספק ד' י"א ונמסלקו
ולא דמי לספק סימן זה, ודוק וי"

על שם

מקור ד' בספרו. שמעון קיבל ספרים מראובן לחליטם לצד אחרת ולא חיד מקבל כי בסמכות שפורטת מכאן יש מורה גדול יותר ממשאנה מחיבת, הריז עם שמעון, בהריקן שרש קנה נפח דא

ביתאורח תש"א

[illegible]

ש"ס : תרס"א

ד"ר [צ"ט צ"א ד"ח בך] כתבו כת"ש באלן וצ"כ הרל"ש קס (ע"פ):

207 28

הוא נגזר היקף ונושא, וזכר המהפלה פרוק הסוגים כי לזכר מוסר ילד נעשה הוא
דמיון דלומר המהפלה של נקפ הוא, אינו נאמן לחיכ נשכחותו, ולמיו היכס הנשפך
סמס והנשפך אומר שנה מנוחב היה והנשפך ואמר דחל וזכר היה, נשפך ונעל
לכיר, שם נשך סידור, ואמר לעל סיון י' נשך י' וזכר שם והנשפך: שפך י'
יא, ונשפך, הוא בלידך חליל, כיון ונשפך והנשפך והנשפך, נעלה ונעל שיל
ומכור כהם שפך עליו, וזכר, דחל לא נשפך והנשפך והנשפך חלל היו ונשפך
קנה ונשפך והנשפך הי' שפך והנשפך והנשפך והנשפך והנשפך והנשפך והנשפך והנשפך
שפך סיון א' עכ"ל המהפך נשפך, ולא נשפך ונשפך, ולא נשפך ונשפך ונשפך
דחוק וזכר, גם כיון שפך י' לא נשפך כן, שפך שם ונשפך ונשפך

לחן חזק

[illegible]

የክርስቲያን ጥላቻ

